

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/19/2014
Identifikačné číslo spisu:	2109232783
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2109232783.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a v právnej veci žalobcu: Y. A., bytom XXX XX Z. XXX, právne zastúpeného: Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom Námestie SNP 3, 917 01 Trnava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava (pôvodne: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Krajský dopravný inšpektorát, Kollárova 31, 917 02 Trnava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-322/DI-ODV-2009 zo dňa 15.12.2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/131/2010-129 zo dňa 27. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/131/2010-129 zo dňa 27. marca 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Trnave rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. p. KRP-322/DI-ODV-2009 zo dňa 15.12.2009, ktorým žalovaný na odvolanie žalobcu potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, Okresného dopravného inšpektorátu Trnava, č. p. ORP-P-1603/DI-TT-SK-2009 zo dňa 13.11.2009, ktorým uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j), písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) z dôvodu porušenia § 3 ods. 2, písm. c) a § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z. z.“), ktorého sa žalobca mal dopustiť tým, že dňa 23.08.2009 o 12:55 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz 190 E, evidenčné číslo E. v Trnave po ul. Hospodárskej na ul. Trstínsku, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Cífer a pred

zastavením vozidla bolo zistené, že vodič počas jazdy nebol riadne pripútaný bezpečnostným pásom a nerešpektoval výzvu na zastavenie vozidla, ktorá mu bola dávaná pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia s nápisom "STOP" zo služobného motorového vozidla s nápisom Polícia, ktoré jazdilo za ním.

Podľa § 22 ods. 2 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 100 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiace.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal. Podľa právneho názoru krajského súdu neboli splnené podmienky na zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Podkladom pre vydanie rozhodnutí bola Správa o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 23.08.2009, podľa ktorej žalobca viedol v čase o 12:55 hod. v Trnave na uliciach Hospodárska, Trstínska ako vodič osobného motorového vozidla EČV E., pričom nebol počas jazdy riadne pripútaný bezpečnostným pásom a nerešpektoval výzvu na zastavenie. Žalobca v postavení podozrivého zo spáchania priestupku podľa § 8 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. v spojení s § 22 ods. 1 písm. k) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v správe písomne uviedol, že si nie je vedomý priestupku a nevie, prečo ho príslušníci policajného zboru zastavili, keď neurobil žiadnu dopravnú nehodu.

Podľa úradného záznamu č. p. ORP-P-217/CI-TT-2009 zo dňa 23.08.2009 spísaného príslušníkmi nstržm. V. P. a ppor. N. Q., hliadka spozorovala osobné motorové vozidlo žalobcu na ulici Hospodárskej smerom na ulicu Trstínsku, pri jazde tesne za vozidlom hliadka spozorovala, že vodič - žalobca a spolujazdkyňa celkom zjavne neboli pripútaní. Po prejení ulíc križovatky Hospodárska a Zelený kričok bol vodičovi - žalobcovi daný signál na zastavenie vozidla pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia s nápisom STOP zo služobného motorového vozidla s nápisom POLÍCIA. Vozidlo pokračovalo ďalej, prešlo križovatkou Hospodárska a Šrobárova, vodič si všimol signál na zastavenie, začal sa pripútať, pri prechádzaní križovatky sa pripútal a vozidlo zastavil na križovatkke ulíc Trstínska a Pri Kalvárii. Na mieste sa doznal a bol si vedomý spáchania skutku (§ 8 ods. 1 a § 3 ods. 2 písm. c) zák. č. 8/2009 Z. z.) s tým, že nechcel zastaviť, lebo si myslel, že polícia ho len skúša. Po oznámení uloženia blokovej pokuty poprel, že by nebol pripútaný.

Dňa 18.09.2009 sa uskutočnilo na OR PZ Trnava, ODI, ústne pojednávanie vo veci, priebeh ktorého je osvedčený zápisnicou č. p.: ORP-P-1603/DI-TT-SK-2009. Žalobca po oboznámení s obsahom spisového materiálu uviedol, že si nie je vedomý spáchania priestupku, vozidlo, ktoré ho malo zastavovať na križovatkke Hospodárska - Zelený kričok nevidel, signál na zastavenie počul až pred križovatkou s ulicou Šrobárovou, po prejení križovatky zastavil pred odbočkou na ulicu Pri Kalvárii. Poprel, že by nebol pripútaný a že by bol arogantný. Uviedol, že opis priebehu dopravného priestupku je účelový.

Vzhľadom na túto námietku žalobcu boli príslušníci hliadky požiadaní o doplnenie podrobných záznamov o priebehu dopravného priestupku a o vyjadrenie sa k tvrdeniam žalobcu. Obaja členovia hliadky nstržm. V. P. a ppor. N. Q. sa k okolnostiam zhodne vyjadrili, že žalobca si celkom zjavne všimol signál na zastavenie, následne si začal zapínať bezpečnostné pásy a až potom zastavil. Na mieste sa doznal k spáchaniu priestupku - nepripútaníu, vyjadrenie zmenil až po oznámení uloženia blokovej pokuty. Zhodne uviedli, že žalobca bol arogantný a pri odjazde sa znovu nepripútal.

Na ďalšom ústnom pojednávaní dňa 13.11.2009 bol žalobca oboznámený s doplnenými vyjadreniami hliadky a obsah týchto vyjadrení poprel. Za priestupok spáchaný dňa 23.08.2009 spočívajúci v nerešpektovaní povinnosti byť riadne pripútaný bezpečnostným pásom a nerešpektovaní výzvy na zastavenie vozidla dávanej pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia s nápisom STOP zo služobného motorového vozidla s nápisom POLÍCIA jazdiaceho za ním, porušil žalobca povinnosť ustanovenú v § 3 ods. 2 písm. c), § 8 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z., čím sa dopustil priestupku proti

bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j), písm. k) zák. č. 372/1990 Zb., a bola mu uložená pokuta 100 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na štyri mesiace. V odôvodnení rozhodnutia okresného dopravného inšpektorátu č. p. ORP-P-1603/DI-TT-SK-2009 zo dňa 13.11.2009 bolo zdôraznené, že správny orgán nemá pochybnosť o tom, že obvinený sa dopustil uvedeného priestupku v uzavretej obci na ceste prvej triedy v popoludňajších hodinách, kde je pomerne silná koncentrácia účastníkov cestnej premávky.

Po vyhlásení rozhodnutia podal žalobca do zápisnice odvolanie, v ktorom namietal, že sa odvoláva voči tomu, čo sa mu kladie za vinu, teda uviedol, že sa uvedených priestupkov nedopustil a nie si vedomý ich zavinenia.

Napadnutým rozhodnutím žalovaného č. p. KRP-322/DI-ODV-2009 zo dňa 15.12.2009 žalovaný odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil vzhľadom na obsah úradných záznamov hliadky, správu o výsledku objasňovania priestupku, pričom v tejto absentujú skutočnosti uvádzané žalobcom v zápisnici z ústneho pojednávania. Žalobca bol zastavený na základe zistenia priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, aj keď nespôsobil dopravnú nehodu, na ktorú sa vo svojom odvolaní odvoláva. Hliadka na základe plnenia povinností vyplývajúcich zo zákona je oprávnená zastaviť motorové vozidlo. Zo spisového materiálu vyplýva, že tak vodič, ako aj spolujazdkyňa, dcéra žalobcu, celkom zjavne neboli pripútaní bezpečnostnými pásmi, čo bolo za poveternostných podmienok slnečno, jasno, zreteľne vidieť, nakoľko hliadka išla so svojim služobným vozidlom za ich vozidlom. Žalovaný pripomenul, že príslušníci policajného zboru, z ktorých záznamu sa vychádza, sa nepochybne riadili obsahom služobnej prisahy a nie sú pochybnosti o tom, že by do záznamu hliadky mali uviesť klamstvá.

K jednotlivým dôvodom nezákonnosti uvádzaným v žalobnom návrhu a jeho doplnení krajský súd uvádza, že nie sú dostatočne konkrétne a podložené dôkazmi. Pokiaľ bolo žalobcom namietané nesprávne vyhodnotenie zisteného stavu a opakované poukazovanie na písomné vyjadrenie, že „menovaný si nie je vedomý priestupku a nevie prečo ho hliadka zastavuje, keď neurobil žiadnu dopravnú nehodu“ k tomuto krajský súd uviedol, že žalobca nebol zastavený, ani postihovaný v súvislosti so spáchaním dopravnej nehody. Aj keď sa zápisom v správe o výsledku objasňovania priestupku vyvíňoval, je zrejmé, že sa žalobca vyjadroval iba vo vzťahu k prípadnej nehode, nie k nezastaveniu a nepoužitiu bezpečnostného pásu. K spochybňovanej dôveryhodnosti záznamov členov hliadky (tak pôvodných, ako aj doplnených) krajský súd uviedol, že používanie obdobných formulácií vo vyjadreniach príslušníkov, je zrejším dôsledkom výkonu ich služby, pri ktorej dochádza k obdobným situáciám a postupom. Nijakým spôsobom však nebolo relevantne spochybnené, že by príslušníci policajného zboru nekonali v súlade so služobnou prisahou.

K namietanému nedostatočnému zdokumentovaniu priestupku (s poukazom na možnosti a súčasný stav techniky) krajský súd uviedol, že nie je dôvodné očakávať, aby pri bežnej kontrole v rámci hliadkovania v cestnej premávke bol súčasťou hliadky kriminalistický technik, resp., aby osobitným spôsobom dokumentovali príslušníci priestupok, čo by v danom prípade vyžadovalo minimálne nahrávanie zastavovania, resp. iný spôsob dokumentácie toho, či účastník bol v priebehu jazdy riadne pripútaný. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu týkajúcu sa nedoplnenia dokazovania o výsluch dcéry žalobcu, spolujazdkyne, vzhľadom na skutočnosť, že podľa obsahu administratívneho spisu táto bola rovnako postihnutá za nepoužitie bezpečnostných pásov a rozhodnutím č. ORP-P-1604/DI-TT-SK-2009 zo dňa 13.11.2009 jej bola za tento priestupok uložená pokuta.

Na námietku žalobcu týkajúcej sa tvrdenia žalobcu o nemožnosti vidieť z auta idúceho bezprostredne za žalobcom, či žalobca bol „zjavne nepripútaný“ kvôli zatmaveným sklám, krajský súd túto skutočnosť nezohľadnil jednak z dôvodu, že doteraz nebola nikde žalobcom zmienená a jednak žalobca nepreukázal, že by ku dňu 23.08.2009 boli súčasťou výbavy jeho osobného motorového vozidla zatmavené sklá. K mapke/nákresu predloženého opakovaně žalobcom, ktorým dokladoval, že zastavil bezprostredne po tom, ako uvidel signál na zastavenie krajský súd uviedol, že vzhľadom na vedomosť žalobcu o pomeroch v danej lokalite mesta Trnava je zrejmé, že nerespektoval dôsledne povinnosť okamžite po zachytení signálu na zastavenie zastaviť a prešiel na semafor križovatky Trstínska - Šrobárova,

nezastavil pred touto križovatkou, ale zastavil až na križovatke Trstínska - Kalvária.

Krajský súd k námietke žalobcu týkajúcej sa nezohľadnenia zásady in dubio pro reo uviedol, že nespochybňuje jej aplikovateľnosť v správnom trestaní, má však za to, že nie sú pochybnosti o vine žalobcu, ktoré by boli dôvodom pre jej aplikáciu. Vzhľadom na špecifiká výkonu kontroly dodržiavania pravidiel cestnej premávky príslušníkmi policajného zboru sa krajský súd nestotožnil s hodnotením žalobcu, ktorý obsah preskúmaných rozhodnutí považuje za dôsledok svojvoľného a arbitrárneho postupu.

Vzhľadom na uvedené krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. V zmysle § 250k O. s. p. rozhodol krajský súd tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

II.

Zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že súd rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ SR Trnava, Krajského dopravného inšpektorátu č. p. KRP-322/DI-ODV-2009 zo dňa 15.12.2009 zrušuje a rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ SR Trnava, Okresného dopravného inšpektorátu č. p. ORP-P-1603/DI-TT-SK-2009 zo dňa 13.11.2009 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania, ktoré je povinný žalovaný uhradiť do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V podanom odvolaní žalobca uvádza rovnaké argumenty ako v samotnej žalobe a v konaní pred žalovaným a pred súdom a navyš v odvolaní uvádza, že podľa jeho názoru súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, keď v odôvodnení rozsudku na str. 8 ods. 4 uviedol, že „nie je dôvodné očakávať, aby pri bežnej kontrole v rámci hliadkovania v cestnej premávke bol súčasťou hliadky kriminalistický technik, resp. aby osobitným spôsobom dokumentovali príslušníci priestupkov, čo by v danom prípade vyžadovalo minimálne nahrávanie zastavovania, resp. iný spôsob dokumentácie či účastník bol v priebehu jazdy riadne pripútaný“.

V tomto prípade je žalobca práve opačného názoru, pričom v odvolaní uvádza, že prvostupňový súd nie celkom správne pochopil názor žalobcu na technické zdokumentovanie skutku. Žalobca nikdy netvrdil, aby pri monitorovaní priebehového deja bola prítomná v motorovom vozidle akákoľvek odborná osoba - kriminalistický technik, v čom vidí nesprávne skutkové zistenie prvostupňového súdu. Žalobca poukázal na triviálnu možnosť jednoduchého zdokumentovania skutku prostredníctvom kamery, eventuálne fotodokumentácie skutku. Nesúhlasí s tvrdením súdu prvého stupňa, že od motorizovanej hliadky „nie je dôvodné očakávať“ osobitné dokumentovanie priestupku. Žalobca si kladie otázku, z akého dôvodu dospel prvostupňový súd k takémuto názoru. Prvostupňový súd svoj výrok v tejto časti však akokoľvek ďalej neodôvodnil a ani neupresnil, a preto považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti za nepreskúmateľné. Podľa názoru žalobcu, prvostupňový súd pochybil, keď sa dôslednejšie a podrobnejšie nevyjadril k „ťažiskovému argumentu“ žalobcu.

Žalobca nevie prečo je prvostupňový súd vyššie uvedeného názoru, keď s poukazom na § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. je založená povinnosť správneho orgánu spoľahlivo, ergo nado všetku pochybnosť, zistiť skutkový stav veci: „Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.“ K odvolaniu žalobca pripojil výťahy z článkov z ktorých vyplývajú, že bežnou súčasťou výbavy motorových vozidiel príslušníkov policajného zboru (motorizovaných hliadok) je okrem iného aj nahrávací kamera. Z uvedeného dôvodu sa žalobca domnieva, že jeho výhrady adresované správnomu orgánu vo vzťahu k riadnemu nezdokumentovaniu priestupku sú plné dôvodné a pokiaľ ich prvostupňový súd nezohľadnil, zaťažil súdne konanie na prvom stupni vadou spôsobilou zrušiť, resp. zmeniť podľa názoru žalobcu rozsudok súdu prvého stupňa v predmetnej veci.

Žalobca v neposlednom rade poukazuje na ďalšie nesprávne právne posúdenie súdu prvého stupňa, ktoré spočíva v nezohľadnení námietky žalobcu o nedoplnení výsluchu dcéry žalobcu ako očitej svedkyne

prejednávaneho priestupku správnym orgánom. Z dokazovania správneho orgánu na prvom stupni vyplýva, že spolu so žalobcom sa vo vozidle v čase spáchania údajného skutku nadchádzala aj jeho dcéra ako spolujazdkyňa. Žalobca v konaní pred súdom uviedol, že dcéra žalobcu nebola v správnom konaní vypočutá, hoci je nepochybné, že jej výpoveď mala byť súčasťou (objektom) vyšetrovania správneho orgánu v zmysle § 3 ods. 5 Správneho poriadku. Žalobca má za to, že správny orgán neúplne zistil skutkový stav, keď jeho dcéru nevypočul. Túto výhradu explicitne uviedol aj jeho právny zástupca na pojednávaní krajského súdu dňa 27.03.2014, pričom krajský súd námietku žalobcu nepovažoval za dôvodnú s uvedením, že „podľa obsahu administratívneho spisu táto bola rovnako postihnutá za nepoužitie bezpečnostných pásov a rozhodnutím č. ORP-P-1604/DI-TT-SK-2009 zo dňa 13.11.2009 jej bola za tento priestupok uložená pokuta.“ Žalobca celkom dobre nerozumie odôvodneniu súdu v tejto časti. Žalobca nevie či to má chápať tak, že uloženie sankcie za priestupok dcéry žalobcu diskvalifikuje jej svedeckú výpovednú hodnotu v inej veci jej otca - žalobcu. Podľa názoru žalobcu prvostupňový súd len stroho uviedol, že námietku žalobcu v tejto časti nezohľadnil, avšak bez bližšieho odôvodnenia, čím založil svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou. Žalobca však má za to, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec keď vyhodnotil konanie správneho orgánu na oboch stupňoch (náležité zistenie skutkového stavu) za korektné a perfektné.

Krajský súd podľa názoru žalobcu napokon nesprávne právne posúdil vec, keď usúdil (str. 8 ods. 5 rozsudku), že žalobca „nerešpektoval dôsledne povinnosť okamžite po zachytení signálu na zastavenie zastaviť, pretože je zrejmé, že prešiel na semafor križovatku (Trstínska - Šrobárova), nezastavil pred touto križovatkou, ale zastavil až na križovatke Trstínska - Kalvária.“, pričom sám súd na str. 4 ods. 2 rozsudku poukazuje na výpoveď žalobcu, ktorý na pojednávaní dňa 27.03.2014 uviedol, že „prvý krát počul zvukový signál až pred semaforom na križovatke Hospodárska - Šrobárova, kde nie je možné odbočiť doprava, lebo je to jednosmerka. Po tom, ako prešiel križovatkou na zelenú, zastavil pri prvej najbližšej, do úvahy prichádzajúcej križovatke Trstínska ulica - Kalvária.“ V tomto kontexte je žalobca presvedčený, že nie je spravodlivé očakávať od žalobcu, zaradeného v jazdnom pruhu pred križovatkou, aby zastavil v/alebo pri križovatke ulíc Trstínska - Šrobárová, kde nie je možné zastaviť motorové vozidlo bez toho, aby netvorilo výraznú prekážku cestnej premávky, za súčasného obmedzenia alebo ohrozenia iných motorových vozidiel (ergo žalobca by sa dopustil iného priestupku na úseku cestnej premávky). Reflektujúc výrok súdu, „á contrario“, „dôslednosť“ žalobcu mala spočívať vtom, že žalobca mal zastaviť motorové vozidlo bez zbytočného odkladu, teda v križovatke (križovej), len takto by došlo k rešpektovaniu výzvy motorizovanej hliadky. S takýmto spôsobom uvažovania krajského súdu sa žalobca nestotožňuje, a preto má za to, že súd prvého stupňa zaťažil svoje konanie vadou, ktoré môže zhojiť len rozhodnutie odvolacieho súdu.

Žalobca sa navyše domnieva, že prvostupňový súd nebol oprávnený riešiť otázku „včasného“ zastavenia v predmetnej veci, nakoľko podľa názoru žalobcu, zhodnotenie všetkých aspektov a kritérií možného (ne)zastavenia pred križovatkou si vyžaduje odborné znalosti a posúdenie odborne spôsobilej osoby. Pokiaľ krajský súd založil svoje rozhodnutie na „nerešpektovaní“ povinnosti žalobcu okamžite zastaviť, má za to, že súd svojvoľnou úvahou prekročil svoju právomoc a neúplne zistil skutkový stav, pretože v prípade, že hodlal postaviť svoje rozhodnutie na posúdení otázky okamžitého nezastavenia žalobcu, mal prizvať do konania znalca z odboru cestnej dopravy, ktorý by sa komplexne a odborne vyjadril k otázke možnosti žalobcu zastaviť pred/za križovatkou v danom prípade. K odvolaniu žalobca priložil situačný náčrt postavenia žalobcu v čase, keď bol zvukovým signálom vyzvaný policajnou hliadkou k zastaveniu. Náčrt bol žalobcom založený do spisu aj v priebehu prvostupňového konania.

III.

Zhrnutie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril a navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Žalovaný uviedol, že pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci, ktorý bol získaný zákonným spôsobom a plne sa pridrižiava rozhodnutia, ktoré vydal.

Skutočnosti uvádzané v odvolaní žalovaný považuje za účelové, v snahe vyhnúť sa sankcii za priestupok, ktorého sa svojim konaním dopustil, nakoľko hliadka si bola istá, že žalobca a jeho spolujazdkyňa celkom zjavne neboli pripútaní bezpečnostnými pásmi, pričom boli toho istého dňa poveternostné podmienky - slnečno, jasno a viditeľné počas celej doby, ako išli za týmto vozidlom. Žalobca jazdil plynulo, pričom hliadka na služobnom motorovom vozidle jazdila tesne za ním.

Žalobcovi bol hliadkou dávaný signál na zastavenie vozidla pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia s nápisom STOP zo služobného motorového vozidla. Žalobca pokračoval v ceste ďalej, zjavne si všimol, že je mu dávaný signál na zastavenie, čo videla hliadka, ako sa na nich pozerá v spätnom zrkadle, začal sa mrviť a pripútať a vozidlo zastavil na križovatke ulíc Trstínska a Pri kalvárii.

Žalobcovi bol dávaný po prejení križovatky ulíc Hospodárska a Zelený kričok signál na zastavenie motorového vozidla pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia s nápisom „STOP“ zo služobného motorového vozidla s nápisom „POLÍCIA“, pričom žalobca pokračoval v ceste ďalej, prešiel okolo tohto času postavenej čerpacej stanice OMV a Obchodného centra „LIDL“, cez križovatku ulíc Hospodárska - Šrobárova a zastavil za cukrovarom odbočka na Kalváriu, čo je od miesta dávaného signálu na zastavenie cca 350 metrov (od križovatky Hospodárska - Zelený kričok po zastavenie žalobcu na odbočke Trstínska - Pri kalvárii je vzdialenosť 380 metrov (vzdialenosť bola zameraná meracím prístrojom - krokomerom používaným pri dopravných nehodách).

Podľa vyjadrenia žalovaného pri vykonávaní služobného zákroku (zastavenia motorového vozidla pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia), nedošlo zo strany hliadky k porušeniu ustanovení zákona o cestnej premávke ani k porušeniu interných predpisov. Hliadka je zodpovedá zato, kde na akom mieste a za akých okolností dáva znamenie na zastavenie motorového vozidla, ak je spáchaný trestný čin alebo priestupok. Tvrdenia žalobcu, že zastavil pri prvej najbližšej križovatke, nakoľko v danom úseku, nie je možné zastaviť motorové vozidlo, aby netvorilo výraznú prekážku v cestnej premávke, považuje žalovaný z jeho strany za účelové, aby obhájil svoje konanie. Uvedený úsek cesty je dosť široký, nakoľko v danom úseku sa nachádzajú dva a pred križovatkou tri jazdné pruhy z protismeru a v smere jeho jazdy žalobcu jeden jazdný pruh, takže bezpečnosť v danom úseku nie je nebezpečná, ako ju popisuje žalobca.

Žalovaný poukazuje na nákres, ktorý sa nachádza v žalobe, označujúci kedy počul žalobca prvé pípnutie, z ktorého vyplýva, že žalobca týmto svojim konaním zároveň porušil aj povinnosti vodiča ustanovené v § 4 ods. 1 písm. c), zákona č. 8/2009 Z. z. „venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke“. V prípade, že by sa žalobca plne venoval vedeniu vozidla a sledoval situáciu v cestnej premávke, tak by mal žalobca vedomosť o tom, že je mu zo strany hliadky dávaný signál na zastavenie motorového vozidla okrem zvukového výstražného znamenia, aj svetelné znamenie farby modrej a červenej a s nápisom „STOP“ zo služobného motorového vozidla s nápisom „POLÍCIA“, prejením križovatky ulice Hospodárska a Zelený kričok.

Poukazujúc na mediálny článok predložený žalobcom, podľa ktorého policajti v Bratislavskom kraji 20 vozidiel testuje kamery, ktoré sú zabudované v motorových vozidlách, chce žalovaný poukázať na to, že z článku vyplýva, že to bolo len na testovanie a neboli týmto zariadením v tom čase vybavené všetky motorové vozidlá Policajného zboru v SR a všetky priestupky, by sa mali v budúcnosti vybaviť pred kamerou, aby nevzniklo podozrenie na korupčné správanie. Žiadne nariadenie, interné predpisy neprikazujú hliadke polície vykonávajúcej dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, mať pri sebe fotoaparát, prípadne videokameru.

K žalobcovej námietke na nedoplnenie výsluchu dcéry žalobcu, pričom žalobca od začiatku pojednávania (zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 13.11.2009 a zo dňa 18.09.2009, návrh na preskúmanie rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ KDI v Trnave zo dňa 15.12.2009 podané na Okresný súd v Trnave 30.12.2009, odvolanie proti rozsudku Okresného súdu v Trnave zo dňa 04.05.2010, podané na okresný súd dňa 29.06.2010, odvolanie voči rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 06.09.2012

podané na krajský súd dňa 24.10.2012) a ani v doplnení žaloby proti rozhodnutiu a postupe správneho orgánu právny zástupcom žalobcu zo dňa 12.02.2014 podané na krajský súd dňa 13.02.2014, žalovaný uvádza, že žalobca nepoukázal na ním uvedenú námietku. V celom spisovom materiáli absentuje žalobcom žiadaný výsluch dcéry - spolujazdkyne ako svedka. Žalovaný poukazuje na to, že spolujazdkyňa bola taktiež prejednaná správnym orgánom za priestupok, nakoľko ako spolujazdec žalobcu nebola počas jazdy riadne pripútaná bezpečnostným pásom.

Žalovaný k tvrdeniu žalobcu, že má na motorovom vozidle tlmené sklá, ktoré mali znemožniť hliadke polície rozoznať, či vodič a spolujazdec sú pripútaní bezpečnostným pásom uvádza, že i táto skutočnosť o tónovaných sklách absentuje v celom spisovom materiáli tak, ako i žiadaný výsluch dcéry ako svedka. Rovnako ako žalobca aj žalovaný priložil k vyjadreniu ako prílohu situačný plán uvedených ulíc, kde sa priestupok stal.

IV.

Argumentácia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu

Prvostupňový správny orgán uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j), písm. k) zákona č. 372/1990 Zb., pretože svojím konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. c), § 8 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. tým, že ako vodič vozidla nebol počas jazdy riadne pripútaný bezpečnostným pásom a nerešpektoval výzvu na zastavenie vozidla, ktorá mu bola dávaná pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia s nápisom STOP zo služobného motorového vozidla s nápisom POLÍCIA, ktoré jazdilo za ním. Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobcovi pokutu vo výške 100 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiace.

Prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní vychádzal zo správy o výsledku objasňovania priestupku, z úradných záznamov hliadky a výpisu z EDP (evidencie dopravných priestupkov). Z uvedených dôkazov ako aj z výsledkov ústneho pojednávania bolo preukázané, že žalobca sa dopustil konania uvedeného vo výrokovej časti rozhodnutia. Pri učení druhu a výmery uloženej sankcie sa prihliadalo na spôsob spáchania priestupku, nakoľko žalobca porušil základné povinnosti účastníka cestnej premávky, a to tým spôsobom, že neuposlúchol výzvu na zastavenie vozidla dávanú pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia s nápisom STOP zo služobného motorového vozidla s nápisom POLÍCIA. Po prejení ulíc Hospodárska - Šrobárová podľa vyjadrenia členov hliadky OO PZ si žalobca celkom zjavne všimol, že mu je dávaný signál na zastavenie a začal sa pripútať bezpečnostným pásom a vozidlo zastavil až na križovatke ulíc Trstínska - Pri Kalvárii. Žalobca neuposlúchnutím výzvy na zastavenie porušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom. Vzhľadom na skutočnosť, že policajná hliadka vykonávala kontrolu žalobcu z dôvodu plnenia si povinností uloženej zákonom, správny orgán nemal pochybnosť o tom, že sa žalobca dopustil uvedeného priestupku. Priestupku sa žalobca dopustil v uzavretej obci na ceste I. triedy, v popoludňajších hodinách, kde je v tom čase pomerne silná koncentrácia ostatných účastníkov cestnej premávky. Správny orgán prihliadal aj na výpis z evidencie dopravných priestupkov, kde žalobca má záznam za posledné 2 roky.

Pri ústnom pojednávaní o priestupku žalobca uviedol, že si nie je vedomý priestupku. Odvolal sa priamo do zápisnice voči tomu, čo sa mu kládlo za vinu. Ku skutku žalobca uviedol, že vozidlo polície, ktoré jazdilo za ním nevidel, pretože bolo slnko a nebolo vidieť blikanie majákov a na semafore bola zelená, čiže sledoval situáciu pred svojím vozidlom, aby bezpečne prešiel križovatkou. Pred križovatkou s ulicou Šrobárovou počul jedenkrát pípnutie, prešiel na zelenú a zastavil pred križovatkou pred odbočkou na ul. Pri Kalvárii. Úradný záznam polície je podľa žalobcu účelový a nezakladá sa na skutočnosti. Žalobca tvrdí, že on ako aj jeho spolujazdkyňa boli počas jazdy pripútaní.

V.

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Žalovaný na odvolanie žalobcu prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil.

Výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že poukázal na závery prvostupňového správneho orgánu a skonštatoval, že po preskúmaní rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo nezistil dôvody pre jeho zmenu alebo zrušenie. Preskúmaním spisového materiálu a dôkazov v ňom zhromaždených žalovaný nadobudol presvedčenie, že žalobca spáchal daný skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia o priestupku.

Pri rozhodovaní o odvolaní žalovaný vychádzal z odvolania žalobcu, z rozhodnutia prvostupňového orgánu, zo zápisníc z ústneho pojednávania zo dňa 23.08.2009, zo dňa 18.09.2009 a zo dňa 13.11.2009, z predvolaní na ústne pojednávanie, z vrátenia spisového materiálu na doplnenie, z úradných záznamov hliadky zo dňa 08.10.2009 a dňa 13.10.2009, z evidenčnej karty vodiča a zo správy o výsledku objasňovania priestupku.

Na základe tvrdení žalobcu pri prejednávani priestupku zo dňa 18.09.2009, že si nie je vedomý priestupku, že hliadku nevidel a bol riadne pripútaný bezpečnostným pásom, bol spisový materiál vrátený správnym orgánom na doplnenie.

Žalovaný v rozhodnutí vychádzal z prvostupňového rozhodnutia a navyše poukázal na úradné záznamy hliadky zo dňa 23.08.2009, zo dňa 08.10.2009 a zo dňa 13.10.2009. Z úradných záznamov vyplýva, že hliadky si bola istá, že vodič a spolujazdec celkom zjavne neboli pripútaní bezpečnostnými pásmi, pričom v ten deň boli poveternostné podmienky - slnečno, jasno a viditeľné počas celej doby, ako išli za žaltobcovým vozidlom. Z úradných záznamov rovnako vyplýva, že žalobcovi bol dávaný signál na zastavenie vozidla pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia načo žalobca pokračoval v ceste ďalej, pričom si zjavne všimol, že mu je dávaný signál na zastavenie, čo videla hliadka, ako sa na nich pozerá v spätnom zrkadle, začal sa mrviť a pripútať a až potom vozidlo zastavil. Po zastavení vozidla a zistení totožnosti, bolo žalobcovi oznámené akého dopravného priestupku sa dopustil, čo sa aj na mieste doznal a bol si vedomý jeho spáchania. Bol si vedomý, že nebol pripútaný bezpečnostným pásom a že nechcel zastaviť s vozidlom, lebo si myslel, že ho hliadka len skúša, či zastaví alebo nie. Ako mu bola oznámená pokuta, žalobca začal byť drzý, arogantný, pričom zmenil názor, že on bezpečnostné pásy mal a nedokáže mu, že ich nemal. Zo záznamu vyplýva aj to, že žalobca bol čoraz viac arogantný a drzý k hliadke a tvrdil, že pokiaľ nespôsobil s vozidlom nejakú dopravnú nehodu, nemá ho čo hliadka zastavovať. Z jeho správania hliadka nadobudla dojem, že keď bude po hliadke kričať a tvrdiť, že hliadka mu nič nedokáže, tak ho pustí hliadka preč.

V zázname hliadky je uvedené, že žalobca svojej spolujazdkyni hovoril, aby tvrdila, že ona pásy mala a nech to nechá na neho, že on to zariadi. Zo záznamu vyplýva, aj to, že keď sa žalobca ukludnil, priznal sa jednému z členovi hliadky (druhá písala správu o SVOP vo vozidle), že pásy skutočne nemali, na čo mu člen hliadky odpovedal, že on o tom vie, veď ho videl počas celej doby, ako s kolegyňou jazdili za ich vozidlom.

Žalovaný v rozhodnutí poukazuje na skutočnosť, že so žalobcom bolo spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku (SVOP) proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, kde mu bola po poučení daná možnosť podať k priestupku vysvetlenie. V SVOP žalobca neuviedol žiadne z tvrdení, ktoré prezentoval na ústnom pojednávaní. V prípade, že si bol žalobca vedomý, že sa nedopustil žiadneho priestupku, ktorým bol zo strany členov hliadky obviňovaný, mal túto možnosť podať vo vysvetlení.

Žalobca bol hliadkou policajného zboru zastavený na základe zistenia priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, čo znamená, že aj keď nespôsobil dopravnú nehodu, na ktorú sa vo svojom odvolaní odvoláva žalobca, hliadka na základe plnenia si povinností vyplývajúcich zo zákona, je oprávnená zastaviť motorové vozidlo, čo bolo aj v prípade žalobcu.

Zo záznamov hliadky vyplýva, že sa po vypísaní SVOP a podpísaní vodičom a spolujazdkyňou, nasadli opäť do vozidla, pričom ani jeden sa nepripútal bezpečnostným pásom.

Žalovaný vo svojom odôvodnení poukazuje aj na skutočnosť, že každý príslušník policajného zboru skladá podľa zákona o štátnej službe prisahu, ktorou sa zaväzuje, že bude čestný, statočný a disciplinovaný, svoje sily a schopnosti vynaloží na to, aby chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok a to aj s nasadením vlastného života a bude sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, čo v danom prípade platí aj o policajtoch, ktorí priestupok riešili. Z uvedeného má žalovaný za to, že nie sú pochybnosti o tom, že by policajti OO PZ Cífer do záznamu hliadky uvádzali klamstvá.

Uloženie sankciu považuje žalovaný v súlade so zákonom, pričom pri hodnotení druhu a výmery sankcie žalovaný prihliadal na závažnosť priestupku, najmä na spôsob spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatelia a to neuposlúchnutím výzvy na zastavenie motorového vozidla vyplývajúcej zo zákona č. 8/2009 Z. z.. Žalobca priestupky spáchal vedome, nie opomenutím, čo vyplýva zo spisového materiálu. Porušenie ustanovenia § 3 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z., ktorého sa žalobca dopustil, je závažné porušenie pravidiel cestnej premávky. Žalobca spáchal priestupok v popoludňajších hodinách s vyššou mierou koncentrácie ostatných účastníkov cestnej premávky. Pri určení druhu a výmery sankcie žalovaný prihliadal aj na evidenčnú kartu vodiča, kde žalobca má už 3 záznamy o priestupkoch za porušenie ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z., t. j. nebol počas vedenia vozidla pripútaný bezpečnostným pásom.

VI.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spoj. s § 250s O.s.p. podanie odvolania prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) a po neverejnej porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že podanie odvolania nebolo dôvodné, a preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.10.2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. j) zákona č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 22 ods. 2 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. j) možno uložiť pokutu od 60 eur do 300 eur a zákaz činnosti do dvoch rokov.

Podľa § 22 ods. 2 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. k) možno uložiť pokutu do 100 eur.

Podľa § 3 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. osoba sediaci na sedadle povinne vybavenom bezpečnostným pásom alebo iným zadržiavacím zariadením je povinná toto zariadenie použiť; to neplatí pre

- a) vodiča vozidla ozbrojených síl, ozbrojených bezpečnostných zborov, ozbrojených zborov, Vojenskej polície, obecnej polície, Hasičského a záchranného zboru, ostatných hasičských jednotiek, Horskej záchrannej služby, záchrannej zdravotnej služby, banskej záchrannej služby, Vojenského spravodajstva, Slovenskej informačnej služby a prepravované osoby, ak si to vyžaduje plnenie ich úloh,
- b) inštruktora autoškoly, ktorý vykonáva výcvik na vedenie motorového vozidla alebo skúšku z odbornej spôsobilosti,
- c) osobu s telesnou výškou menšou ako 150 cm s výnimkou osoby, ktorá je povinná používať zadržiavacie zariadenie podľa podmienok ustanovených v osobitnom predpise,
- d) vodiča vozidla taxislužby pri zmluvnej preprave osôb v obci,
- e) osobu, ktorá nemôže byť pripútaná zo zdravotných dôvodov; takáto osoba sa musí preukázať osvedčením o oslobodení od použitia bezpečnostných systémov vozidla.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Trnave pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Zo spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplynulo, že žalobca ako vodič vozidla nebol počas jazdy riadne pripútaný bezpečnostným pásom a nerešpektoval výzvu na zastavenie vozidla, ktorá mu bola dávaná pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia s nápisom STOP zo služobného motorového vozidla s nápisom POLÍCIA, ktoré jazdilo za ním.

Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí vyhodnotil skutok žalobcu ako priestupok, keď skonštatoval, že uvedeným skutkom vodič porušil ustanovenia § 3 ods. 2, písm. c) a § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. a naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. j), písm. k) zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu uložil prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. p. ORP-P-1603/DI-TT-SK-

2009 zo dňa 13.11.2009 sankciu vo forme pokuty a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Voči uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

Žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil rozhodnutím KRP-322/DI-ODV-2009 zo dňa 15.12.2009. Prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný vychádzali pri rozhodovaní z úradných záznamov hliadky, zo správy o vykonaní objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zo zápisníc z ústnych pojednávaní a evidenčnej karty vodiča.

Obaja členovia hliadky nstržm. V. P. a ppor. N. Q. k okolnostiam skutku zhodne v úradných záznamoch uviedli, že celkom zjavne videli, že žalobca spolu so spolujazdcom neboli pripútaní bezpečnostnými pásmi. V čase skutku boli poveternostné podmienky - slnečno, jasno a viditeľne počas celej doby ako išli za žalobcovým vozidlom. Podľa záznamov hliadky bol žalobcovi dávaný signál na zastavenie vozidla pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia s nápisom STOP zo služobného motorového vozidla. Vodič napriek tomu však pokračoval v smere jazdy ďalej a zjavne si všimol, že mu je dávaný signál na zastavenie, čo videla hliadka, ako sa na nich pozerá v spätnom zrkadle, začal sa mrviť a pripútavať a až potom vozidlo zastavil. Na mieste sa k priestupku doznal, že nebol pripútaný bezpečnostným pásom, ale po oznámení uloženia blokovej pokuty svoje vyjadrenie zmenil. V správe o vykonaní objasnenia priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky žalobca iba uviedol, že si nie je vedomý priestupku a nevie prečo ho príslušníci PZ zastavili, keď neurobil žiadnu dopravnú nehodu. Iné vyjadrenie týkajúce sa vyšetrované priestupku neuviedol. Žalobcove neskoršie tvrdenia pred krajským súdom o tom, že na jeho motorovom vozidle sa nachádzajú tlmené sklá, ktoré mali znemožniť hliadke rozoznať, či posádka vozidla je pripútaná bezpečnostným pásom, odvolací súd vyhodnotil ako účelové, v snahe vyhnúť sa sankcii za priestupok. Uvedené tvrdenie žalobcu absentuje v celom spisovom materiáli, žalobca túto skutočnosť neoznámil správneho orgánu v čase rozhodovania o priestupku a v celom spise chýba aj nejaký dôkaz (napr. fotografia) o tom, že žalobca má na svojom vozidle tónované sklá.

Z vykonaného dokazovania má odvolací súd rovnako ako aj krajský súd za preukázané, že hliadka na základe plnenia povinností vyplývajúcich zo zákona bola oprávnená zastaviť motorové vozidlo. Žalobca bol zastavený na základe zistenia priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, a to, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostným pásom a následne nezastavenie vozidla na výzvu, ktorá mu bola dávaná pomocou svetelného a zvukového výstražného znamenia. Podľa odvolacieho súdu zo správania sa príslušníkov hliadky ako aj z ich úkonov nemožno tvrdiť, že by títo príslušníci PZ konali v rozpore so zákonom či v rozpore so služobnou prisahou. Nič nenasvedčuje tomu, že by príslušníci PZ mali na veci alebo jej výsledku nejaký záujem. Zo spisového materiálu vyplýva, že príslušníci hliadky vykonávali iba svoju služobnú povinnosť. Odvolací súd má za preukázané, že žalovaný ako aj prvostupňový orgán zistili skutkový stav tak, že nemožno mať o ňom dôvodné pochybnosti.

K námietke žalobcu týkajúcej sa nedoplnenia dokazovania, a to nevykonania výsluchu dcéry žalobcu, odvolací súd uvádza, že tejto námietke nie je možné vyhovieť. Podľa § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. je účastník konania povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Počas celého konania pred žalovaným a ani v doplnení žaloby zo dňa 13.02.2014 žalobca výsluch svojej dcéry ako svedka nenavrhol a ani na túto skutočnosť nepoukázal. Žalobca mal povinnosť v zmysle § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. navrhnuť výsluch svojej dcéry ako svedkyne, ale žalobca túto svoju povinnosť pred správnymi orgánmi nesplnil. Odvolací súd má aj za preukázané, že vzhľadom na dôkazy vykonané správnymi orgánmi, bez ohľadu na to, či by bola do nich zahrnutá aj výpoveď spolujazdkyne, namietaná žalobcom alebo nie, bez pochybností svedčia o tom, že konanie žalobcu naplnilo zákonné znaky priestupku. Z uvedeného dôvodu súd námietku žalobcu nepovažuje za dôvodnú.

Na námietku žalobcu týkajúcu sa nedostatočného zdokladovania priestupku technickými prostriedkami (kamerou v motorovom vozidle príslušníkov PZ) odvolací súd uvádza, že ani tejto námietke nie je možné vyhovieť. Príslušníci hliadky zdokumentovali priestupok správou o výsledku objasňovania priestupku, ktorá bola spísaná na mieste priestupku. V uvedenej správe mal žalobca možnosť podať vysvetlenie k

vyššie uvedenému priestupku, čo žalobca využil, ale na nedostatočné zdokumentovanie priestupku žalobca nepoukazoval. Na nedostatočné zdokumentovanie priestupku žalobca nepoukázal ani pri ústnych pojednávaniach pred prvostupňovým správnym orgánom. Odvolací súd poznamenáva, že v čase spáchania skutku motorové vozidlo hliadky nebolo vybavené kamerou a žiadne interné predpisy, nariadenia neprikazovali hliadke polície vykonávajúcej dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, mať pri sebe fotoaparát, prípadne videokameru. Podľa názoru odvolacieho súdu príslušníci hliadky riadne zdokumentovali priestupok v správe o výsledku objasňovania priestupku a následne aj v úradných záznamoch. Záznamy príslušníkov hliadky neobsahovali neodôvodnené rozdiely a vo svojej podstate boli totožné.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Na námietku žalobcu, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec, keď usúdil, že žalobca nerešpektoval dôsledne povinnosť okamžite po zachytení signálu na zastavenie zastaviť, odvolací súd uvádza, že hliadka je zodpovedná zato, kde na akom mieste a za akých okolností dáva znamenie na zastavenie motorového vozidla, ak je spáchaný trestný čin alebo priestupok. Odvolací súd preto nevyhovel ani námietke žalobcu, ktorou žiadal prizvanie znalca z odboru cestnej dopravy, ktorý by sa vyjadril k možnosti zastavenia žalobcu pred/za križovatkou v danom prípade. Z predloženej mapy ulíc kde sa priestupok stal, je zrejmé, že v danom úseku sa nachádzajú dva pruhy a pred križovatkou tri jazdné pruhy z protismeru a v smere jazdy žalobcu jeden jazdný pruh. Z uvedeného dôvodu bezpečnosť nie je ohrozená tak, ako ju popisuje žalobca. Najvyšší súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého žalobca vzhľadom na vedomosť žalobcu o pomeroch v danej lokalite mesta Trnava je zrejmé, že dôsledne nerešpektoval povinnosť okamžite po zachytení signálu na zastavenie zastaviť, pretože je zrejmé, že žalobca prešiel na semafor križovátku Trstínska - Šrobárová, nezastavil pred touto križovatkou, ale zastavil až na križovatke Trstínska - Kalvária. Z predloženej mapy ulíc kde sa priestupok stal ako aj z úradného záznamu zo dňa 23.08.2009 vyplýva, že signál na zastavenie bol žalobcovi daný po prejení križovatky ulíc Hospodárska - Zelený Kričok a nie ako tvrdí žalobca až pred semaforom na križovatke Hospodárska - Šrobárova. Z uvedeného dôvodu súd nevyhovel ani tejto námietke žalobcu.

Najvyšší súd SR má za preukázané, že priestupok sa stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovaného, a preto sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaná nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.